

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5565-06-19 צ'צ'יק ואח' נ' בנק הפועלים בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט עדי הדר

התובעת: מיכל צ'צ'יק

נגד

הנתבעת ושולחת הודעה: בנק הפועלים בע"מ

נגד

מקבלי ההודעה: 1. איתמר שינובר – ניתן פסק דין

2. איתמר גרסון - ניתן פסק דין

פסק דין

לפני ביהמ"ש תביעה נגד בנק בגין אי מילוי צו עיקול על חשבון.

כתב התביעה

1. התובעת הגישה ביום 3.6.19 כתב תביעה בו טענה כי הנתבעת התרשלה במילוי צו עיקול על חשבון המתנהל אצלה ובכך גרמה לה נזק בסך של 917,000 ₪.

כתב ההגנה ושליחת הודעות

2. הנתבעת הגישה ביום 1.8.19 כתב הגנה בו טענה להעדר עילה, מאחר ומדובר בצו עיקול זמני שלא אושר מעולם בבית המשפט למשפחה, הנתבעת התנגדה לרישום העיקול, ומאחר שעם סגירת התיק בבית הדין הרבני בחודש דצמבר 2017 בוטלו כל ההליכים לרבות העיקול נשוא התביעה. הנתבעת שלחה בצוותא חדא עם כתב ההגנה הודעות למקבלי ההודעה בטענה כי אם תחויב, יהיה עליהם לשפות אותה. זאת, משום שמקבל ההודעה 1 (להלן: "הגרוש") דאג להסיר העיקולים מחשבון הבנק ולאחר מכן רוקן אותו ומקבל ההודעה 2 (להלן: "גרסון") קיבל מהגרוש מאות אלפי ₪.

כתב תשובה

3. התובעת הגישה ביום 26.11.19 כתב תשובה בו טענה שהנתבעת מעלה בכתב ההגנה טענות שונות מאלו שהעלתה כמחזיקה בתגובה להחלטה של בית הדין הרבני.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5565-06-19 צ'צ'יק ואח' נ' בנק הפועלים בע"מ ואח'

הדיון הראשון

4. ביום 3.12.19 התקיים הדיון הראשון. ביהמ"ש התיר לתובעת להגיש כתב תביעה מתוקן לצורך פרוט סכומי התביעה.

הגשת כתב תביעה מתוקן, כתב הגנה מתוקן וכתב תשובה מתוקן

5. התובעת הגישה ביום 17.12.19 כתב תביעה מתוקן, הנתבעת הגישה ביום 19.12.19 כתב הגנה מתוקן והתובעת הגישה ביום 8.1.20 כתב תשובה מתוקן.

הדיון השני

6. ביום 25.2.20 התקיים הדיון השני. ביהמ"ש דן בבקשת הנתבעת לדחיית התביעה על הסף וקבע כי יש קושי בעניין סמכותו העניינית והוא נובע מכך שמהטבלה שפורטה בעמ' 10 לכתב התביעה המתוקן עולה ספק מי מהפריטים כבר הוכרעו בשנת 2015 ומי עדיין נדונים בבית הדין הרבני. ביהמ"ש פתח בהליך למינוי חוקר מטעמו לבדיקת הפריטים השונים.

הדיון השלישי

7. ביום 1.7.20 התקיים הדיון השלישי. ביהמ"ש התיר לתובעת לתקן שוב כתב התביעה.

הגשת כתב תביעה, כתב הגנה וכתב תשובה מתוקנים פעם שנייה

8. התובעת הגישה ביום 8.7.20 כתב תביעה מתוקן פעם שנייה בו הפחיתה סכום התביעה לסך של 867,000 ₪. הנתבעת הגישה כתב הגנה מתוקן פעם שנייה ביום 24.7.20. התובעת הגישה כתב תשובה מתוקן פעם שנייה ביום 6.8.20.

הגשת כתב ההגנה ע"י הגרוש

9. הגרוש הגיש ביום 6.9.20 כתב הגנה בו חזר על טענות הנתבעת ביחס לטענות התובעת.

הדיון הרביעי

10. ביום 14.9.20 התקיים הדיון הרביעי. התובעת הודיעה כי מעמידה סכום התביעה על הסכום שבית הדין הרבני פסק ביום 24.3.19 ובהתאם להחלטה של בית הדין הרבני מיום 8.12.19 על הסך של 563,727 ₪.

מחיקת ההודעות

11. ביהמ"ש מחק ביום 29.10.20 ההודעה נגד גרסון וביום 10.12.20 נגד הגרוש.

בית משפט שלום בתל אביב - יפו

ת"א 5565-06-19 צ'צ'יק ואח' נ' בנק הפועלים בע"מ ואח'

הדיונים החמישי והשישי

12. ביום 5.5.21 וביום 3.6.21 התקיימו הדיון החמישי והשישי. ביהמ"ש דן בבקשות המקדמיות.

הגשת ראיות

13. ביהמ"ש קבע ביום 7.7.21 כי מוצו הליכים מקדמיים ונתן צו להגשת ראיות. התובעת הגישה ראיותיה ביום 5.8.21 והנתבעת ביום 12.8.21.

הדיון השביעי

14. ביום 12.7.21 התקיים הדיון השביעי. ביהמ"ש קבע מועד לשמיעת הראיות, סדר נחקרים וקצב זמני חקירה.

הדיון השמיני

15. ביום 14.11.21 התקיים הדיון השמיני. נחקרו התובעת והעד מטעם הנתבעת.

הגשת סיכומים

16. התובעת הגישה סיכומיה ביום 3.1.22, הנתבעת ביום 10.1.22 והתובעת הגישה סיכומי תשובה ביום 11.1.22.

דיון והכרעה

17. על ביהמ"ש לקבוע האם הנתבעת התרשלה במילוי צו העיקול על חשבון הגרוש המתנהל אצלה, והאם עליה לפצות התובעת עקב ריקון החשבון ע"י הגרוש.

טענות התובעת

18. התובעת טענה בכתב התביעה כי ביום 20.5.15 התגרשה מבעלה לשעבר והם חתמו על הסכם גירושין שקיבל תוקף של פסק דין על ידי כב' בית הדין. בית הדין הרבני נתן ביום 16.6.15 צו עיקול על חשבון הבנק של הגרוש אצל הנתבעת, לצורך הבטחת זכויותיה בהתאם לפסק הדין מיום 20.5.15. בצו העיקול נרשם על ידי כבוד בית הדין במפורש "צו זה יישאר בתוקף עד להוראה אחרת מביה"ד".

הנתבעת הודיעה ביום 22.6.15 לביה"ד כי צו העיקול נרשם על חשבון הבנק של הגרוש לטובת התובעת על הכספים שהיו לגרוש בחשבון הבנק בסך של 917,000 ₪. סך זה בא להבטיח תשלומי עבר ותשלומים עתידיים של הגרוש לתובעת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5565-06-19 צ'צ'יק ואח' נ' בנק הפועלים בע"מ ואח'

בית הדין הרבני הורה ביום 10.12.18 לנתבעת להעביר לתובעת מחשבון הבנק של הגרוש סך של 50,000 ₪ שעוקל. התובעת טענה שבעת שהמציאה לנתבעת את החלטת ביה"ד התברר לה על ידי נציג הבנק כי חרף צו העיקול, בחשבון הבנק של הגרוש נותרה יתרה של כ- 18,000 ₪ בלבד.

בהתאם להחלטה של ביה"ד, הנתבעת הגישה תגובה בה הודתה שבשגגה ביטלה את העיקול נשוא צו העיקול מיום 16.6.15 וכי הגרוש הצליח להטעות את הבנקאי וזה רשם בשגגה ביטול כל העיקולים נגד הגרוש לרבות העיקול נשוא צו בית הדין.

התובעת טענה שהגרוש הצליח להבריא את כל הכספים שהיו בחשבונו. עוד טענה שעד למועד הגשת התביעה דן הנתבעת לא מסרה דו"ח מפורט לפעולות שנעשו בחשבון מיום מתן הצו. עוד טענה שבית הדין הרבני קבע ביום 11.3.19 שהנתבעת התנהגה ברשלנות והתובעת זכאית לתבוע את הבנק, אך אין בסמכות ביה"ד לדון בתביעת נזיקין שתוגש נגד הבנק.

טענות הנתבעת

19. הנתבעת טענה בכתב ההגנה להעדר עילה, מאחר ומדובר בצו עיקול זמני שלא אושר מעולם בבית המשפט למשפחה, והן מאחר שעם סגירת התיק בבית הדין הרבני בחודש דצמבר 2017 בוטלו כל ההליכים לרבות העיקול נשוא התביעה.

20. עוד טענה כי החוב הפסוק בו חב הגרוש הינו 563,727 ₪, ואילו סכום התביעה הינו 917,000 ₪ כך שלא היה בסיס לסכום התביעה המנופח. עוד טענה שהתובעת מסתירה את העובדה שלא פעלה לאישור העיקול בבית המשפט למשפחה בהתאם להוראות סעיף 7(ג) לחוק בתי דין דתיים (כפיית ציות ודרכי דין), התשט"ז-1956, וכי מסתירה את העובדה כי במשך 3 וחצי שנים מיום מתן פסק הדין ישבה בחוסר מעש ולא פעלה לגביית החוב הפסוק. עוד טענה שחמור מכך, התובעת מסתירה בתביעתה החלטת בית הדין הרבני מחודש דצמבר 2017 המורה על סגירת התיקים בבית הדין הרבני.

התביעה אינה נוגעת לעיקול הראשון שהוסר

21. התובעת הסבירה בחקירתה בעמוד 4 שורה 32 שהתביעה אינה נוגעת לעיקול קודם לעיקול נשוא התביעה:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5565-06-19 צ'צ'יק ואח' נ' בנק הפועלים בע"מ ואח'

"העדה, גב' צ'צ'יק: זה על אותם נכסים, הוסר, אנחנו ביקשנו להסיר אחרי הסכם הגירושים אנחנו ביקשנו להסיר את העיקול שהיו על הכספים של מר שינובר וביצענו כעבור, אחרי הסכם הגירושים שהגענו להסכמות, ביקשנו עיקול על כל הכספים שהיו אצל מר שינובר בעיקול מ16.06.2015.

הסיבה למתן צו העיקול של בית הדין הרבני מיום 16.6.15

22. התובעת הסבירה בחקירתה בעמוד 4 שורה 36 כי ביקשה וקיבלה העיקול נשוא התביעה מכיוון שהגרוש לא עמד בהתחייבויותיו:

"כב' הש' הדר: למה הסכמתם או ביקשתם לבטל את העיקול בבית המשפט למשפחה?
העדה, גב' צ'צ'יק: כי אחרי שהגענו להסכם הגירושים הסרנו את העיקול בשביל שהוא יוכל להעביר לנו את הכספים, החלק שמגיע לי.
כב' הש' הדר: ואז מדוע העיקול הוטל שוב?
העדה, גב' צ'צ'יק: כי הוא לא העביר את הכסף והוא הצליח למשוך סכום של 100 אלף שקל, אז את 717 אלף שקל שהצלחנו לתפוס מהר שמנו על זה עיקול והמשכנו להתדיין בבית הדין."

מסירת צו העיקול לנתבעת

23. התובעת הסבירה בחקירתה בעמוד 7 משורה 1 כי המציאה צו העיקול במו ידיה לנתבעת:
"העדה, גב' צ'צ'יק: כמה שעות אחרי שקיבלתי את הצו שבעצם אומר שהכספים מעוקלים, זה היה ב16.06 קיבלתי צו, הלכתי יחד עם הצו לבנק הפועלים,
כב' הש' הדר: איפה? סניף מסוים?
העדה, גב' צ'צ'יק: סניף בית הכרם, ששמה היו החשבונות של מר שינובר, והגשתי להם את הצו עיקול.
כב' הש' הדר: למי? למי נתת את זוכרת?
העדה, גב' צ'צ'יק: כן, ישבתי מול פקידה שאמרה לי, שניה אני קוראת למנהל, המנהל של הבנק חתם לי ואישר שהוא קיבל את הצו עיקול"

24. העד מטעם הנתבעת אישר בחקירתו בעמוד 23 שורה 6 כי העיקול נרשם בספרי הבנק:
"עו"ד סגל: אני מפנה אותך, לפני שאני אפנה אותך, הבנק, בספרים שלו, שאתה עברת על הפעולות מחשב, רשום שם צו עיקול או לא רשום שם צו עיקול? שניתן על ידי כבוד בית הדין הרבני.
העד, מר קצוטי: כפי שזכור לי היה רשום שם צו עיקול."

האם הגרוש היטעה את הבנק?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5565-06-19 צ'צ'יק ואח' נ' בנק הפועלים בע"מ ואח'

25. הנתבעת טענה בכתב הגנתה כי הגרוש הטעה אותה ולכן הסירה העיקול מחשבונו. לטענת התובעת, טענת הבנק לפיה ביטול כלל העיקולים על חשבון שינובר ופעולותיו המיידיות של שינובר לריקון החשבון נעשו כתוצאה מהטעיית הבנקאי, הינה טענה חדשה ושקרית, שנטענה תוך שינוי והרחבת חזית אסורים ודינה להידחות.

26. מחקירת נציג הבנק בעמוד 17 שורה 10 התברר שהטענה של הנתבעת שהגרוש גרם לה להסיר העיקול עקב הטעיית יסודה בהשערה בלבד:

"עו"ד סגל: אז בעצם שהבנק טוען, אני מפנה לעמוד 24 לתיק המוצגים שלנו, שהבנק טוען שהנתבע הצליח להטעות את הבנקאי וזה רשם בשגגה ביטול על כלל העיקולים, זאת אומרת שהבנקאי (המנוח – ע.ה.) זכרונו לברכה קיבל את זה בעצם לא פיזית, אלא קיבל את זה, איזה שהוא פקס או משהו כזה, או מייל.

העד, מר קצוטי: אנחנו לא יודעים את הדרך שבה הוא קיבל את זה

ש: אבל הוא לא נפגש פיזית עם,

ת: הוא לא קיבל, חד משמעית (המנוח – ע.ה.) לא מכיר ולא ראה אישית את מר שינובר. אולי במקרה יש ביניהם,

כב' הש' הדר: חסר לי פה מידע.

העד, מר קצוטי: כן.

כב' הש' הדר: אני מבין שמר שינובר שבשלב הזה אני עדיין לא יודע אם הוא יעיד היום או לא, ניגש לסניף הבנק ודיבר עם מישו בסניף הבנק, ואותו מישו שלח פקס או מייל (מנוח – ע.ה.).

העד, מר קצוטי: זה הגיוני כבודו מה שאתה אומר וישנה אופציה נוספת שאותו מר שינובר או מאן שהוא יגיע גם לבית דגן, זה קורה אבל נדיר ויביא את הצו עצמו. "

וראו בעמוד 27 שורה 23

"עו"ד סגל: בסמוך (מדברים יחד), המציא הנתבע הודעה, הודעת ביטול מעיריית ירושלים עם הוראה לבטל את העיקולים בחשבונו. איך אתה יודע את התאריך?

העד, מר קצוטי: אני מסתכל למעשה על הפעולה שבוצעה אוקיי, ואז למעשה בפועל פנינו לעיריית ירושלים והם שלחו לנו עוד פעם כי הוא שוב כנראה לא שימר את הנתונים כפי שצריך, שלחו לנו גם העתק שלו מאוחר יותר אבל למעשה בפועל זה עיקול, זה ביטול ישן. "

27. למעלה מהדרוש יאמר שגם אם הנתבעת הייתה מוכיחה שהגרוש הטעה אותה, אין זה מעלה או מוריד לעניין מחדלה לבדוק היטב המסמכים שקיבלה מהגרוש, אם קיבלה, בטרם הסירה לטענתה העיקול. כמו כן, הנתבעת לא העידה את הגרוש לצורך הוכחת טענה זו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5565-06-19 צ'צ'יק ואח' נ' בנק הפועלים בע"מ ואח'

28. מכאן שאין לנתבעת, אלא להלין על עצמה ולכל היותר למצות טענותיה בעניין זה ביחס לגרוש.

טענת הבנק כי התנגד לרישום העיקול

29. הבנק טען בכתב ההגנה כי התנגד לרישום העיקול. התובעת טענה בכתב התשובה כי טענת הבנק לפיה התנגד לרישום העיקול הינה טענה חדשה ומופרכת שנטענת תוך שינוי והרחבת חזית אסורים ודינה להידחות. התובעת טענה שהבנק מעולם לא טען בפניה כי הוא מתנגד לעיקול וכי מעולם לא פנה לכב' בית הדין והודיע שמתנגד לעיקול. הבנק גם מעולם לא התריע בפני ביה"ד ו/או התובעת על פקיעת העיקול ובוודאי שלא כתוצאה מהתנגדותו לרישום.

30. ביהמ"ש דוחה טענת הבנק לפיה התנגד כביכול לרישום העיקול עקב טעות במספר הסניף. הטענה בסעיף 3 לסיכומי הבנק שמי מעובדיו הסביר כביכול לתובעת כי נפלה טעות במספר הסניף, לא הוכחה מכיוון שהבנק לא העיד את העובד הנוגע לעניין. כמו כן, ביהמ"ש דוחה הטענה בעניין הטעות במספר הסניף מכיוון שהנתבעת לא הציגה התנגדות לרישום העיקול.

31. הבנק צרף לראיותיו כנספח 4 את מה שכינה **"תשובת הבנק"** מיום 22.6.15 לצו העיקול. מעיון בתשובה עולה שאין בו התנגדות לעיקול. להפך, הבנק מאשר כי ביום קבלת הצו **"רשומים לזכות החייב"** נכסים בסך של כמיליון ₪.

32. מכאן שהטעות בצו העיקול במספר הסניף, עליה בנתה הנתבעת תילי תילים של טענות, לא מנעה ממנה לזהות את מספר החשבון של הגרוש שצוין באופן מדויק בצו העיקול. טענת הבנק כי הודיע בתשובה כי מתנגד לצו ככל שהוא בא לפגוע בזכויותיו, היא אמירה כללית שאינה מסייעת לבנק במחלוקת כאן. זאת, מכיוון שהבנק לא טען בזמן אמת וגם לא בהליך זה כי הצו פגע בזכויותיו. לא זו אף זו, אותה אמירה בצו לגבי התנגדות לאישור הצו **"עז כמה שהוא בא לפגוע בזכויותינו"**, הינה חלק מתבנית קבועה של תשובת הבנק בסעיף 2 לתשובה לצווי עיקול באשר הם. אם לא די בכל אלה, ממבנה התשובה עולה שככל שאמירה זו נוגעת לתשובה לצו מסוים, יש לסמן איקס ליד המספר 2 בריבוע המיועד לכך, אולם הריבוע נותר ריק.

33. לא רק שטענת הנתבעת בדבר **"התנגדות"** לאישור רישום הצו אינה נכונה על פניה, ממילא, הנתבעת מושתקת מהעלאת הטענה. זאת, מכיוון שבתגובה שהגישה לבית הדין הרבני ביום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5565-06-19 צ'צ'יק ואח' נ' בנק הפועלים בע"מ ואח'

30.12.18, לא העלתה הטענה שהתנגדה לרישום העיקול עקב טעות במספר הסניף. לא רק שהטענה לא עלתה, הנתבעת אף פיצתה לאחר מכן התובעת בסך של 50,000 ₪.

טענת הבנק שהתובעת זייפה את צו העיקול ע"י רישום בכתב יד

34. הנתבעת טענה שהתובעת זייפה את צו העיקול שנמסר לנתבעת (נספח 3 לראיות הנתבעת) ע"י רישום בכתב יד על פני צו העיקול של מספר הסניף הנכון. כאמור לעיל, אין בטענה זו ממש שכן הנתבעת זיהתה בתשובה הנזכרת קודם לכן את החשבון הנכון ואישרה רישום העיקול.

35. מעבר לנדרש, ביהמ"ש יפנה לחקירת התובעת בה הכחישה טענה זו בעמוד 8 שורה 2: **"העדה, גב' צ'צ'יק: רשום פה, כספים הנמצאים בבנק הפועלים סניף בית הכרם, בסוגריים מספר הסניף 698, יש על זה איקס, זה לא כתב היד שלי 694, אני מעולם לא הגשתי את המסמך הזה לבנק, זה או החלטה, אני הגשתי צו. כב' הש' הדר: את יודעת של מי כתב היד הזה? העדה, גב' צ'צ'יק: אין לי מושג של מי כתב היד הזה"**

36. מעיון בראיות הנתבעת עולה שצו העיקול הוא חלק מנספח 1 לראיותיה וכתוב עליו במפורש **"צו עיקול נכסים"**. אין בו תיקונים בכתב יד. לעומת זאת, המסמך שאותו מכנה הנתבעת **"צו עיקול מטופל"** ועליו יש תיקון בכתב יד הינו מסמך שכותרתו **"החלטה"**. כאמור לעיל, התובעת העידה שהמציאה את צו העיקול ולא את ההחלטה ומכאן שלא ניתן לייחס לה את זיוף המסמך המכונה ע"י הנתבעת **"צו עיקול בטיפול"** שהוא **"החלטה"** ולא צו עיקול.

37. התובעת המשיכה והעידה בעמוד 8 בשורה 29 כי נודע לה על טענת הבנק לגבי טעות במספר הסניף לראשונה ממקרא תגובת הבנק בשנת 2018 להוראת בית הדין הרבני. **"העדה, גב' צ'צ'יק: הפעם הראשונה שאני הבנתי שישנה בעיה עם המספר 698 לעומת 694, הפעם הראשונה הייתה אחרי הודעה של הבנק במרץ 2019 כשהבנק נתן תגובה, מרץ 2019 הבנק נתן תגובה לבית הדין שבטעות הוא הסיר את העיקול והוא הסביר שמספר הבנק הוא לא מדויק, 698, 694 למרות שרשום סניף בית הכרם, זאת הייתה הפעם הראשונה שנודע לי."**

38. התובעת תיקנה תשובתה בעמוד 9 שורה 17. **"כב' הש' הדר: תראי, לפני רגע אמרת שלראשונה נודע לך שהבנק טוען כי הייתה טעות במספר הסניף במרץ 19, עכשיו את אומרת לי שהתקיים דיון במועד מוקדם יותר שבו את מספרת לבית הדין שאת ערה לזה שיש גרסה של הבנק שהוא טעה לגבי מספר הסניף."**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5565-06-19 צ'צ'יק ואח' נ' בנק הפועלים בע"מ ואח'

העדה, גב' צ'צ'יק: בתאריך של המכתב, שניה, אני אעשה סדר. אנחנו קיבלנו תגובה מבנק הפועלים שהעיקול ירד, פעם ראשונה שקיבלנו את התגובה הזאת זה היה בדצמבר 18, דצמבר 18 זאת הייתה הפעם הראשונה שבו ידעתי, הבנתי שיש, כב' הש' הדר: אז את מתקנת ממרץ 19 לדצמבר 18? העדה, גב' צ'צ'יק: דצמבר 18 ניתן החלטה של, ניתן תגובה, תגובה של בנק הפועלים לבית הדין. היה לנו דיון חודש אחרי,

39. ביהמ"ש קובע כי אין בטעות במספר חודשים בתשובת התובעת, כדי להטיל ספק בגרסתה, לפיה, כאשר המציאה את צו העיקול שאין בו תיקון בכתב יד, לא הייתה ערה לטעות במספר הסניף ולכן אין לייחס לה זיוף מסמך אחר, היא ההחלטה.

40. מחקירת העד מטעם הבנק בעמוד 23 שורה 28 התברר שהטענה החמורה נגד התובעת הינה לא יותר מאשר השערה של מי מטעם הנתבעת:

"העד, מר קצוטי: התכוונתי למעשה בפועל שיש פה איזה שהיא טעות שנעשתה, אוקיי? כב' הש' הדר: מי עשה את הטעות?"

העד, מר קצוטי: שינוי של מספר סניף שלפי מה שראינו בספרות, הגברת שינתה את הכתב יד, זה מה שנראה על פניו אבל אפשר לבדוק את זה, אוקיי? זה מה שראינו שם ולכן מבחינתנו ראינו שיש פה איזה שהיא טעות אבל ענינו בכל אופן לתשובה הזאת.

עו"ד סגל: תראה, המסמך הזה של שינוי מספר הסניף ניתן לנו אך ורק בפעם הראשונה במסגרת תצהיר עדות ראשית שלך. מעולם לא נטענה על ידי הבנק טענה כלשהי בעניין שינוי הסניף הזה. האם אתה יכול בבקשה להסביר לכבוד בית המשפט מניין אתה אומר או מניין אתה יודע או מניין אתה קובע שמי ששינה את מספר הסניף זו התובעת? לאיזה פעולות במחשב אתה ראית שזו התובעת ששינתה את מספר הסניף?

העד, מר קצוטי: אתה מדבר איתי כרגע אם ראיתי, לא ראיתי.

ש: אוקיי, שאלה הבאה, אין לי עוד שאלה.

כב' הש' הדר: לא, ניתן לו להשלים, רגע, רגע, אני שוויוני.

העד, מר קצוטי: אתה לא יכול להפסיק אותי.

כב' הש' הדר: כן אדוני אתה צודק, תמשיך.

העד, מר קצוטי: אם אני מסתכל אדוני לצורך העניין ויש פה אינטרסים מסוימים, ואני מסתכל שכתב היד דומה אחד לאחד באותיות לצורך העניין ומישהו בא לעניין בדבר הזה, מבחינתי זה הטעיה של בנק. עכשיו תמשיך.

עו"ד סגל: הבנתי, ומתי לשיטתך קיבלתם את אותו מספר סניף שונה? באיזה תאריך?

העד, מר קצוטי: אני לא יודע"

בית משפט שלום בתל אביב - יפו

ת"א 5565-06-19 צ'צ'יק ואח' נ' בנק הפועלים בע"מ ואח'

41. וראו בשורה 31

"אתה, אתה ראית את המסמך הזה בתוך הזה של הבנק, בתוך הרשומים של הבנק?
ת: לא, את המסמך הזה אני קיבלתי מעורך דין הופטמן."

42. וראו עמוד 26 שורה 23

ש: סעיף 18. ואתה כותב אמנם התובעת פנתה לבית הדין והודיעה על בקשת תיקון העיקול ואולם בית הדין סירב לבצע תיקון. אתה ראית, אתה ראית את תאריך פרוטוקול הדיון לפני שהצגת?
ת: לא, אני רשמתי, לקחתי את זה והתרשמתי שזאת התשובה של בית המשפט כן."

43. ביהמ"ש קובע כי הנתבעת לא הוכיחה כי התובעת זייפה את צו העיקול ודי בכך כדי לדחות הטענה.

44. אילו בכך הייתה מתמצת סוגית הזיופים, ניחא. אולם, בעת חקירת נציג הנתבעת התברר שהבנק הציג שני מסמכים זהים של עיריית ירושלים, אחד עם תאריך ושני ללא תאריך. מכאן שרצוי היה שהבנק ישקול מילותיו היטב, בטרם יאשים את התובעת בזיוף מסמך. כפי שצוטט קודם לכן מפי נציג הנתבעת, בדיון בעניין טענת הבנק שהגרש הטעה אותו, נציג הבנק הסביר בחקירתו את הנוסח השונה בכך שמי מטעם הבנק ביקש מעיריית ירושלים לשלוח שוב את המסמך וכך התקבל אותו מסמך עם תאריך. מן הראוי היה שגרסה זו תפורט בתצהיר הבנק שכן הבנק אמור היה לצפות שהצגת אותו מסמך עם תאריך וללא תאריך תעלה חשד בדבר זיוף.

טענת הבנק שהתובעת הטעתה את בית הדין הרבני

45. הבנק טען בסעיף 41 לסיכומיו כי התובעת הטעתה את בית הדין הרבני וכי עשתה זאת בניגוד לדעת באת כוחה. הטענה מבוססת על בקשה שהגישה התובעת בעצמה בחודש מרץ 2019 לבית הדין לחתימה על צו פורמלי, היא חלק מנספח 15 לראיות הנתבעת. התובעת ציטטה בבקשה את דברי בא כוח הנתבעת ובית הדין נתן החלטה בהתאם. הבנק מיהר להגיש בקשה לביטול הצו ובית הדין ביטל הצו וקבע שאין לו סמכות ליתן צו כמבוקש נגד הנתבעת. אין בבקשה משנת 2019 כדי להעלות או להוריד לעניין המחלוקת בתביעה כאן הנוגעת לצו עיקול משנת 2015 שהומצא כדין בשנת 2015, הנתבעת אישרה רישומו, אך החשבון ריקן.

46. מעבר לדרוש, ביהמ"ש קובע כי הטענות לזיוף צו העיקול בשנת 2015 והטענת בית הדין הרבני בשנת 2019, עומדות בסתירה לעמדתו של הבנק בשנת 2018 שהודה בתגובה שהגיש

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5565-06-19 צ'צ'יק ואח' נ' בנק הפועלים בע"מ ואח'

לבית הדין כי קיבל צו העיקול, יישם אותו, אך הסיר אותו עקב שגגה, או עקב הטעייתו ע"י הגרוש.

47. כמו כן, צורם שהבנק מצא לריב את ריבו של הגרוש ולהעלות טענות הנוגעות למחלוקת בין התובעת ובין הגרוש בשמו של הגרוש, כאשר אין הוא מזמן אותו להעיד בצו בימ"ש. מצופה שבנק יסתפק במילוי צווי בית הדין הרבני ולא יעלה בדיעבד טענות בשמו של אחד מבני הזוג שמצופה היה שאותו בן זוג יעורר אותם בעצמו בזמן אמת בבית הדין הרבני.

48. העובדה שהבנק זנח ההודעה נגד הגרוש ונמנע מלזמן אותו בצו בימ"ש יוצרת חזקה שאם הגרוש היה מעיד, עדותו הייתה פועלת לחובת הבנק.

טענת הבנק כי התובעת הטעתה אותו

49. הבנק טען בסעיף 8 לסיכומיו שהעובד שטיפל ביישום העיקול לא היה מודע להטעיה שהוטעה ע"י התובעת. כאמור לעיל, לא הובאה ראיה להטעיית התובעת ע"י התובעת. ביהמ"ש דוחה הטענה שנטענה בעלמא.

טענת הבנק שעל התובעת היה להגיש בקשה לאישור העיקול

50. הבנק טען בסעיף 7 שעל התובעת היה להגיש תביעה לאישור העיקול. טענה זו אינה נסמכת על הוראות הדין וגם היא נטענה בעלמא. כאמור לעיל, הבנק אישר בשנת 2015 קבלת צו העיקול ורישומו, ולכן לא היה מקום להגיש תביעה לאישור העיקול.

טענת הבנק שדין התביעה להידחות עקב מעשה בי דין

51. הבנק טען מסעיף 49 לסיכומיו שדין התביעה להידחות עקב מעשה בי דין והפנה לעניין זה להסכם בין התובעת ובין הגרוש שקיבל תוקף של פסק דין. אולם, הבנק לא הציג את ההוראה לפיה הוסכם על ביטול העיקול. התובעת העידה שהעיקול נועד להבטיח עמידת הגרוש בהסכם. כאמור לעיל, הבנק לא העיד את הגרוש גם כדי לבסס הטענה שסוכם על ביטול מידי של העיקול.

טענת הבנק כי נרשם עיקול טכני

52. הבנק טען בסעיף 9 לסיכומיו כי על אף התנגדותו לרישום העיקול, נרשם "עיקול טכני". גם טענה זו אינה נסמכת על ראיה ואינה אלא טענה בעלמא. כאמור לעיל, ביהמ"ש דחה טענת הבנק בדבר "התנגדותו" כביכול בשנת 2015 לרישום העיקול.

טענת הבנק שלבימ"ש זה אין סמכות לדון בתביעה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5565-06-19 צ'צ'יק ואח' נ' בנק הפועלים בע"מ ואח'

53. הבנק טען בסעיף 11 לסיכומיו "כי על פי ייעוץ משפטי שקיבלתי", אין לבימ"ש זה סמכות לדון בתביעה שכן על התובעת לממש העיקול ברשות האכיפה. ביהמ"ש דוחה טענה זו וקובע כי הוא מוסמך לדון בתביעה נזיקית בגין טענה כי התרשלות בנק למלא אחר צו עיקול גרמה לנזק.

טענת הבנק שהעיקול לא תפס דבר

54. הבנק טען בסעיף 33 לסיכומיו שהעיקול תפס יתרה שלילית ולכן לא תפס דבר. אולם, טענה זו עומדת בסתירה לתשובת הבנק בה אישר שנתפס סך של כמיליון ₪.

העד מטעם הנתבעת לא היה מעורב באופן אישי

55. מחקירת נציג הבנק בעמוד 16 שורה 2 עלה שהוא לא היה מעורב באופן אישי בהסרת צו העיקול:

"עו"ד סגל: שלום וברכה. אתה היית מעורב באופן אישי בצו העיקול נשוא התביעה של גברת צ'צ'יק?
העד, מר קצוטי: לא.

...

כב' הש' הדר: אז למה, אני סקרן, אז למה הגעת היום?

העד, מר קצוטי: כי האיש הלך לעולמו.

כב' הש' הדר: או, זו תשובה, מי זה האיש? אני מצטער לשמוע, מי זה האיש?

העד, מר קצוטי: (שם העובד שהסיר העיקול – ע.ה.) שמו, שטיפל בתיק הזה, הוא הלך לעולמו לפני מספר שנים.

..

כב' הש' הדר: מה הוא אמור לעשות מר,

העד, מר קצוטי: הוא אמור למעשה לקבל את העיקול, לבדוק אותו ולפעול על פי הצו.

כב' הש' הדר: להקליד אותו במערכת כדי, כדי לחסום אפשרות להוציא כספים מאותו חשבון?

העד, מר קצוטי: כן, גם, חלק מהטיפול, כן."

56. וראו בעמוד 24 שורה 37

"העד, מר קצוטי: המסמכים האלה, אני אסביר אדוני, בוא, ברשותך. כל התיק הזה לצורך העניין, כי אתה צריך לבין, אוקיי, מבחינתנו הוא סוג של נעלם אחד גדול, למה, כי אין לי עם מי לדבר,"

57. וראו בעמוד 27 שורה 35

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5565-06-19 צ'צ'יק ואח' נ' בנק הפועלים בע"מ ואח'

"כב' הש' הדר: תראה אני אגיד לך, סליחה שאני קוטע אותך בא כוח התובעת, אני אגיד לך איזה שהיא אמירה, תגיד לי מה דעתך. ההתרשמות שלי עד כה שאחרי שהתברר לבנק שיש פה תביעה ועל סכום נכבד אז הטילו על אדוני או על מישהו אחר מכובד ובקיא לבדוק בדיעבד את מסד הנתונים ואדוני או מישהו אחר מצא בדיעבד כל מיני הסברים, בדיעבד וגם הוסיף השערות והנחות שהתובעת הוסיפה בכתב ידה, שמר שינובר הטעה, והכל זה בעצם השערות והנחות, אני צודק באמירה שלי?

העד, מר קצוטי: אכן, מסכים שלמעשה אין פה נתונים שהם כתוב, זה עשה את זה, לא אין לי את זה, אנחנו מסתכלים על הנתונים, מסיקים את המסקנות לפי דרך ההתנהלות התקינה."

58. מכאן שכל טענות הנתבעת ביחס לנסיבות בהן הוסר צו העיקול, הינן בגדר שמועות והשערות.

טענת הבנק כי צו העיקול פקע עקב ההחלטה על סגירת תיקים מיום 27.12.17

59. מעיון בסיכומי הנתבעת עולה שטענתה המרכזית מסעיף 15 לסיכומיה הינה שצו העיקול פקע עקב ההחלטה על סגירת התיקים בבית הדין הרבני מיום 27.12.17. הנתבעת הפנתה לספרות ופסיקה לפיה העיקול פקע במועד סגירת התיקים.

60. התובעת השיבה כי סעיף 7 לחוק בתי הדין דתיים (כפיית ציות ודרכי דיון) התשט"ז-1956, קובע כי אם זכה התובע בתביעתו ימשיך העיקול לעמוד בתוקפו עד שפסק הדין יבוצע. משאין מחלוקת בין הצדדים כי פסק הדין לא בוצע, הרי שהעיקול בתוקף ללא תלות אם התיק נסגר או לא נסגר.

61. התובעת הסבירה בחקירתה בעמוד 12 שורה 17 כי ההחלטה על סגירת התיקים נגד הגרוש לא הביאה לפקיעת צו העיקול:

"העדה, גב' צ'צ'יק: אדוני פה מנסה להטעות את בית המשפט ואני אסביר. מספר התיק שהוא מציג שהוא נסגר זה על עניינים אחרים לגמרי, מספר התיק של הצו עיקול מעולם לא נסגר, מעולם לא הוסר, מעולם לא קיבלנו הודעה שהוא לא בתוקף, הצו עיקול היה עד שנורה אחרת מבית הדין, הוא תקף."

וראו בעמוד 13 שורה 9

"העדה, גב' צ'צ'יק: סליחה. בטענה הראשונה במרץ 2019 הם טענו שבעצם היה טעות והפקיד הוריד את העיקול,

עו"ד הופטמן: איך זה עונה על השאלה שלי?

העדה, גב' צ'צ'יק: בגלל עיריית ירושלים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5565-06-19 צ'צ'יק ואח' נ' בנק הפועלים בע"מ ואח'

...

העדה, גב' צ'צ'יק: בקצרה. הכספים נמשכו עוד לפני ההודעה לכאורה שהתיק נסגר, נמשכו כבר לפני זה כספים אז איך אפשר לבוא ולטעון שהכספים, העיקול ירד בעקבות המסמך הזה כשבצעם כספים עוד נמשכו לפני זה."

62. מכיוון שבית הדין הרבני לא הורה על ביטול צו העיקול, אין בהחלטה על סגירת התיקים כדי לסייע לנתבעת. זאת, מכיוון שאין מדובר בדחיית התביעה כטענת הנתבעת, אלא בזכיית התובעת בפסק דין לפיו הגרוש חב לה כספים. כמו כן, יש לדחות טענת הנתבעת לנוכח לשונו הברורה של הצו לפיה "צו זה יישאר בתוקף עד להוראה אחרת מבית ד".

63. גם בעניין זה טענת הנתבעת הינה ניסיון בדיעבד להסביר טעות שנפלה אצלה, כאשר לטענתה הסירה העיקול מרישומיה, בשוגג או עקב הטעיה.

64. מעדות נציג הנתבעת בעמוד 18 שורה 38 עלה שגם בעניין זה אין לנתבעת עד המכיר העובדות מידיעה אישית:

"במידה ואני רואה את (עובד הבנק שהסיר העיקול – ע.ה.) כמטפל בעניין, מן הסתם הוא החזיק את הניירות האלה, הוא לא עשה את זה לבד,"

וראו בעמוד 21 שורה 17

"כב' הש' הדר: לא, לא צורף, רגע, רגע, אז בוא, רגע, אני לא יודע מה השאלה של בא כוח התובעת אבל לי יש שאלה אחרת, האם בתצהירך צורף המסמך שאתה איתרת בהתראת המשימות שלפיו בעקבות החלטה של בית הדין הרבני על סגירת תיקים בוטלו העיקולים? העד, מר קצוטי: לא."

65. מכאן שגם גרסת הבנק בעניין ביטול העיקול עקב סגירת התיקים הינה גרסה כבושה שמקורה בהשערה בלבד. התברר שעובד הבנק שביצע הסרת העיקול לקה ביום 1.11.17 באירוע מוחי נוסף, בעקבותיו אושפז בבית החולים שיבא, בהמשך טופל בבית החולים לוינסטיין ברעננה ולאחר מכן במשך מספר חודשים טופל במרכז רעות לשיקום, שעה שההודעה על סגירת התיקים הגיעה לבנק בחודש דצמבר. העד מטעם הבנק הגיב על כך בעמוד 23 משורה 1

"העד, מר קצוטי: באמת ובתמים לא זוכר, לא זוכר."

66. לא זו אף זו, נציג הבנק אישר בעמוד 26 שורה 40 כי "כל עיקול עד שהוא לא מבוטל הוא קיים."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5565-06-19 צ'צ'יק ואח' נ' בנק הפועלים בע"מ ואח'

67. לכן, ביהמ"ש דוחה טענת הבנק שהעיקול פקע בטרם הוסר על ידי הבנק.

הבנק לא העמיד עדים נדרשים

68. מעדות נציג הבנק בעמוד 25 שורה 28 עלה שהבנק לא העמיד עדים נוספים שאספו מידע

לגבי השתלשלות העניינים שהביאה להסרת העיקול:

"העד, מר קצוטי: בזמנו לצורך העניין, אני חייב להגיד לך שבאמת ובתמים לא זוכר חלק מהדברים, מה לעשות, אני עוסק הרבה מאוד בהרבה דברים. בזמנו זה מה שהתרשמתי, אני גם דיברתי עם מנהלת המחלקה, מנהלת לא המחלקה, מנהלת הצוות למעשה שניהלה את רמי, לפי בדיקות שהיא עשתה זה המידע שנמסר לי.

כב' הש' הדר: רגע, זה עניין מאוד מעניין מה שאתה אומר עכשיו, אז למה היא לא נמצאת פה? למה אתה נמצא פה?

העד, מר קצוטי: לא. אני לא יכול לשלוח מישהי לצורך העניין בזמן שאני נמצא שם בעבודה, אם אני מנהל את התחום אז אחריות שלי לבוא לפה.

כב' הש' הדר: אבל היא עשתה את הבדיקות.

העד, מר קצוטי: לא, היא עשתה, כל אחד עשה בדיקה מסוימת קטנה, היא לא עשתה, אם היא הייתה עושה את כל הבדיקות,

כב' הש' הדר: איזה בדיקה היא עשתה? אתה רואה למשל אתה יודע להגיד לי איזה בדיקה היא עשתה?

העד, מר קצוטי: למשל, אני לא זוכר להגיד לך במדויק אבל עכשיו זה בפועל אני זוכר בזמנו היא בדקה לי וגם אמרה שידוע או בסניף מסרו, משהו כזה,

כב' הש' הדר: כלומר הגברת התקשרה לסניף?

העד, מר קצוטי: יכול להיות, לא אל, לא רוצה להגיד לך בוודאות, היא אמרה לי, בדקתי, הגברת הייתה שם, בדקתי,

כב' הש' הדר: טוב, אדוני כנראה לעולם לא נדע מה היא בדקה, השאלה הבאה.

העד, מר קצוטי: אתה צודק."

וראו בעמוד 30 שורה 8

"העד, מר קצוטי: ככל הידוע לי אדוני, זה שביקשנו העתק כי לא מצאנו וביקשנו העתק. עיריית ירושלים העבירו לנו פעם נוספת, זה לא אומר שזה לא אותו מסמך, פשוט הם שלחו העתק, העתק הם שולחים בתאריך שהם מוציאים אותו ולכן אתה רואה את ההבדלים האלה, זה למיטב בדיקתי אדוני, כמו שאמרתי הכל,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5565-06-19 צ'צ'יק ואח' נ' בנק הפועלים בע"מ ואח'

כב' הש' הדר: רגע, רגע, כלומר שאתה סבור שמישהו פנה לעיריית ירושלים כי לא היה תאריך, רק רגע,

העד, מר קצוטי: לא שלא היה תאריך אבל אדוני, זאת לא, לא בגלל שלא היה תאריך.

כב' הש' הדר: רק רגע, נשאל שוב. בהתחלה היו לגרסתך אדוני הנכבד שני המסמכים בלי התאריך, נכון?

העד, מר קצוטי: לא יודע להגיד את זה. אני יודע מבחינתי, ברגע שנתתי את התצהיר שלי ביקשתי למעשה ואז קיבלנו, לא בתצהיר שנתתי, הציגו לי בתצהיר, תשמע ביקשנו פעם נוספת,

כב' הש' הדר: מי הציג?

העד, מר קצוטי: החברה שעובדים איתי, כל אחד בודק, אני נותן למישהו אחר לבדוק את זה כי הכל זה הוצאת היסטוריה,

כב' הש' הדר: ומה הם סיפרו לך? אתה יכול להגיד, רק שנייה, רגע, אתה יכול להגיד את השם של האיש שדיבר איתך?

העד, מר קצוטי: אה, אני לא זוכר מי דיבר איתי פרטנית על זה.

כב' הש' הדר: אז מישהו שאתה לא זוכר את, רק שניה, רק שניה, מישהו שאתה לא זוכר את שמו שעובד איתך, הסב את צומת ליבך שמכיוון שלא היו תאריכים במסמכים שצורפו לכתבי הטענות, הוא פנה לעיריית ירושלים וביקש את המסמך השלישי?

העד, מר קצוטי: לא, לא זה מה שאמרתי.

כב' הש' הדר: אז מה אתה אומר?

העד, מר קצוטי: שהמועד של ההסרה למעשה, מאחר והוא ישן ולא מצאנו את אותו מסמך של מועד ההסרה פנו לעיריית ירושלים וביקשו העתק דאז, אז, הוא אז, שהעבירו העתק של הדבר הזה והם שלחו. ואז בדיעבד זה נמצא בתיק הדבר הזה, מישהו מצא אותו, אוקיי! אבל זה לא אומר שום דבר שזה התאריך שלו, זה אומר שזה ההעתק שלו, שזה ההעתק ששלחו מאוחר יותר כי לא מצאו את המקום שעל פיו רמי,

כב' הש' הדר: וכל המידע,

העד, מר קצוטי: ביטל את העיקול.

כב' הש' הדר: וכל המידע שאתה אומר לי כעת זה עדות של שמועה,

העד, מר קצוטי: חד וחלק.

כב' הש' הדר: רק רגע, של אחד העובדים שלך שאינך זוכר את שמו כעת.

העד, מר קצוטי: ממש ככה."

האסמכתאות של הבנק

69. מחקירת נציג הבנק בעמוד 17 משורה 38 עלה שרישומי הבנק אינם מאפשרים מעקב פשוט

אחר רצף האירועים ואין בהם תיעוד ברור של פעולת ההסרה והאסמכתא שהוצגה לבנק

לצורך ביצוע ההסרה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5565-06-19 צ'צ'יק ואח' נ' בנק הפועלים בע"מ ואח'

"העד, מר קצוטי: בהיסטוריה, לפי התעודות זהות או מספר חשבון אתה יכול להיכנס להיסטוריה ולראות למעשה, הרבה מהמידע אפשר להוציא, חלק מהמידע לא גם אם הוא עובד נכון.

כב' הש' הדר: אז מה ראית בתקופה הנוגעת לעניין? יש תיאור של פעולה ש(המנוח –ע.ה.) מבטל את העיקול?

העד, מר קצוטי: אנחנו ראינו שיש שם איזה שהוא ביטול של עיקול כן.

כב' הש' הדר: וקיבלתי עותק של מה שאתה ראית במחשב? קיבלתי את זה? זה צורף לתצהירך? העד, מר קצוטי: אני לא חושב.

כב' הש' הדר: למה?

העד, מר קצוטי: אני לא חושב. איך אני יכול להראות לך את הביטול מהמחשב?

כב' הש' הדר: צילום, צילום של מה שאתה ראית במחשב.

העד, מר קצוטי: לא, אני רואה שם למעשה תאריך, אני יכול לנסות להביא,

כב' הש' הדר: אז מאיפה כל הסברה הזו שמישהו התקשר מהסניף או מישהו הגיע אליו ואמר לו,

העד, מר קצוטי: לא, לא, לא מישהו הגיע, אנחנו לא יודעים את זה, גם לא טענו את זה שמישהו התקשר או שהגיע.

כב' הש' הדר: מאיפה אתה יודע את המידע הזה שמישהו בא והטעה אותו?

העד, מר קצוטי: לא, לא, אנחנו מדברים על נייר שאנחנו רואים אותו, בנייר הזה רשום מספר סניף מסוים, רשום איזה שהוא צו מסוים ולפי המספרים שיש לנו, לפי זה אנחנו רואים למעשה.

...

כב' הש' הדר: אה, זה סברה, השערה? בגלל סנכרון הזמנים?

העד, מר קצוטי: בגלל שזה באותו מועד כן."

70. התובעת טענה שמעיון בספרי הבנק שהגישה במוצג 18 החל מעמוד 112 עולה כי בפועל העיקול מעולם לא נרשם בספרי הבנק וכי הגרוש פעל בחשבון ללא הגבלה. התובעת טענה שגרסאות הבנק בדבר הסרת עיקול עקב הטעיה, או הגרסה המאוחרת יותר, בדבר הסרת העיקול עקב פקיעת העיקול כתוצאה מסגירת התיקים בבית הדין לעבודה, או הגרסה בדבר היות העיקול זמני כביכול, אינן מבוססות על ראיות, אלא על סברות בלבד ושמועות.

71. ביהמ"ש קובע כי מארג העובדות והראיות, משתלב עם גרסת התובעת לפיה עקב מחדל של הבנק, על אף שצו העיקול הומצא כדין, העיקול לא נרשם בספריו, ולכן הגרוש פעל בחשבון ללא הגבלה. כאשר התובעת העמידה הבנק בשנת 2018 על חומרת המחדל, הבנק טען תחילה כי הוטעה ע"י הגרוש ואף פיצה חלקית את התובעת, אך לאחר מכן העלה שלל טענות שכל כולן השערות וסברות, כאשר הן סותרות זו את זו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5565-06-19 צ'צ'יק ואח' נ' בנק הפועלים בע"מ ואח'

הטענה לשיהוי

72. הנתבעת טענה בכתב ההגנה כי בתביעת התובעת נפל פגם של שיהוי, עקב חלוף זמן רב ממועד מתן הצו בשנת 2015 ועד שנת 2018. התובעת טענה בכתב התשובה כי לא ישבה בחיבוק ידיים ואף לא יום אחד. התובעת טענה כי מאז הסכם הגירושין ועד מועד הגשת כתב התשובה, למעט תקופה שהיא והגרוש ניהלו מו"מ ביניהם בניסיון לפתור את מלוא המחלוקות ביניהם, הם מתדיינים בפני כב' בית הדין בבירור גובה חוב הגרוש מכוח הסכם הגירושין.

73. התובעת נחקרה בעניין זה בעמוד 11 משורה 2

"העדה, גב' צ'צ'יק: אז אני רוצה להסביר, הגענו להסכם הגירושין במאי 2015 אחרי באמת סחבת מאוד קשה בשביל שאני אקבל את הגט. ממאי 2015 עד בעצם להחלטה של בית הדין למרץ 2019 כל התקופה הזאתי ניסיתי להגיע להסדר מול מר שינובר מחוץ לכותלי בית הדין."

וראו משורה 18

"העדה, גב' צ'צ'יק: אני מסבירה, ניסינו במשך שנתיים להגיע להסדרים מחוץ לכותלי בית הדין עד שראיתי שבאמת אין לי ברירה כי הוא מושך את הזמן והוא לא רוצה לשלם לי, נאלצתי לחזור לבית הדין, גם שם בבית הדין היו ביטולים שהוא לא הופיע בבתי דין, הוא ניסה לדחות, גם שם הוא משך את הזמן עד להחלטה חלוטה של בית הדין במרץ 2019 שזה הסכום, 563 אלף שקל שמגיע לי בוודאות."

וראו משורה 33

"העדה, גב' צ'צ'יק: יש מסמכים בין עורכי הדין שלי אז לעורכי הדין שלו, יש התכתבויות של אבא שלי עם המשפחה שלו, היו מגשרים באמצע, אנשים שבאו לנסות לדבר אל ליבו, לסיים את זה יפה בדרכי שלום."

74. ביהמ"ש לא מוצא ממש בטענת הבנק לשיהוי לנוכח הסברי התובעת. כמו כן, גם אם המו"מ בין התובעת ובין הגרוש התארך, אין בכך כדי לסייע לנתבעת, שעה שלא יישמה צו העיקול ולמצער הסירה צו העיקול ללא סמכות וכך גרמה נזק לתובעת.

ביהמ"ש קובע כי הבנק התרשל ויש קשר סיבתי בין מחדלו ובין הנזק

75. אשר על כן, ביהמ"ש קובע כי הוטל עיקול כדין, וכי הבנק אישר קבלת הצו, אך לא פעל לפיו. לחלופין, לטענת הבנק, הוא הסיר העיקול עקב שגגה או הטעיה. מכיוון שהגרוש רוקן החשבון, נוצר קשר סיבתי בין מחדל הבנק לנזק שנגרם לתובעת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5565-06-19 צ'צ'יק ואח' נ' בנק הפועלים בע"מ ואח'

גובה הנזק

76. על פי פסק דין חלוט של בית הדין הרבני מיום 24.3.19 ובהתאם להחלטה של בית הדין הרבני מיום 8.12.19, אם הנתבעת הייתה מכבדת צו העיקול, היה עליה להעביר לתובעת הסך של 563,727 ₪.

77. הנתבעת טענה בסעיף 128 כי יש להפחית מסכום זה סכום ששילם לתובעת הגרוש בגין מזונות. טענה זו לא הוכחה ע"י עדות של הגרוש ולכן ביהמ"ש דוחה אותה. כמו כן, התובעת הפנתה לפסק הדין של בית הדין הרבני לפיו החוב של הגרוש נשוא תובענה זו אינו כולל תשלומי מזונות.

דיון בהוצאות

78. מכיוון שביהמ"ש קיבל התביעה, התובעת זכאית להוצאותיה.

79. ביהמ"ש מביא בחשבון המספר הרב יחסית של ישיבות. כמו כן, מביא בחשבון שהתובעת שינתה מספר פעמים סכום התביעה שצומצם כמעט במחצית. ביהמ"ש זוקף לחובת הבנק העלאת מספר רב של טענות הסותרות זו את זו ואינן נתמכות בעדים ובמסמכים נדרשים.

80. אשר על כן, ביהמ"ש מחייב את הנתבעת לשלם לתובעת החזר אגרות ששילמה ושכ"ט בא כוחה בסך של 50,000 ₪.

סוף דבר

81. ביהמ"ש מחייב את הנתבעת לשלם לתובעת כלהלן:

81.1 הסך של 563,727 ₪, סכום אשר יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק, ממועד הגשת כתב התביעה ועד למועד התשלום המלא בפועל.

81.2 החזר אגרות ששולמו על ידה בסכום אשר יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק, ממועד ההוצאה ועד למועד התשלום המלא בפועל.

81.3 שכ"ט בא כוחה בסך של 50,000 ₪, כאשר סכום זה נושא הפרשי הצמדה וריבית כחוק, ממועד מתן פסק הדין ועד למועד התשלום המלא בפועל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5565-06-19 צ'צ'יק ואח' נ' בנק הפועלים בע"מ ואח'

ניתן היום, ט"ו שבט תשפ"ב, 17 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט